

FARNÍ INFORMACE „NEBOJTE SE“ X.

Milí přátelé z našich farností,

další informace vám pišeme už o páté neděli postní... A i když je ta letošní postní doba opravdu dobou jedinečnou, úplně jinou, než jsme kdy zažili, zůstávají přesto i v ní pevné body, o které se můžeme vši silou své únavy, obav a nejistot opřít! V dnešním evangeliu jsme jednu takovou oporu, pevnou jako skála, slyšeli: „To není nemoc k smrti, ale k slávě Boží, aby jí byl oslaven Boží Syn.“ (Jan 11,4) To není nemoc k smrti, ale k životu! Takovou víru a naději si navzájem vyprošujme i v tomto novém týdnu.

V těchto dnech je velmi obtížné předvídat, co nás čeká, ale snad alespoň něco:

- Velikonoce letos jistojistě budou! 😊 Ale s největší pravděpodobností je strávíme každý doma, tedy bez veřejných bohoslužeb. O bližších pokynech našeho biskupa (i ohledně svátosti smíření) vás budeme informovat hned, jak se k nám dostanou.

- S novým týdnem začínáme také číst nový list: podle našeho farního modlitebního přehledu přichází tentokrát na řadu **První list Petrův**. Pokračujeme také v každodenní společné modlitbě **poledního Anděl Páně**, ve čtvrtek v 20:00 v modlitbě **slavného růžence** s prosbou o ukončení pandemie a ochrany před vším zlým. I v karanténě samozřejmě funguje Živý růženec.

- **Nedělní promluvu**, stejně jako každodenní impuls k nadechnutí a další povzbuzení najdete na www.media.oblati.cz V infekční čítárně (odkaz najdete na uvedených stránkách) jsou k poslechu nová díla!

- Velké díky patří také všem, kteří jste se zapojili do našich dvou farních soutěží: **FOTÍ CELÁ FARNOST** a **NAKAŽLIVÝ KVÍZ**. I dnes vás chceme povzbudit k jednoduchému sdílení fotky, popř. obrázku vašich dětí nebo vnoučat:

1) FOTÍ CELÁ FARNOST!

Prosíme, pošlete nám jakoukoli elektronickou cestou (mail, WhatsApp, Messenger, Instagram...) **jednu fotku**, tentokrát na téma:

téma II.: Domácí sportování je stejně to nejlepší!

2) NAKAŽLIVÝ KVÍZ

Dnešní otázka určená dětem všeho věku, na kterou opět očekáváme odpověď **v podobě OBRÁZKU, KRESBY...** (zaslaných opět elektronicky), zní:

otázka II.: Jak vypadá největší zvíře na světě?

Díky vám všem, že jste s námi a... držme se! Na druhé stránce najdete úryvky z nádherné promluvy papeže Františka na prázdném Svatopetrském náměstí.

Vaši obláti

MEDITACE PAPEŽE FRANTIŠKA PŘED POŽEHNÁNÍM URBI ET ORBI 27. BŘEZNA 2020

»Téhož dne večer« (Mk 4,35). Tak začíná evangelium, které jsme slyšeli. Již několik týdnů se zdá, že nastal večer. Husté temnoty zahalily naše náměstí, ulice a města; ovládly naše životy a vyplnily všechno ohlušujícím tichem a bezútešnou prázdnotou, ochromujícími cokoli se namane. Je to cítit ve vzduchu, je to patrné na gestech a vyjadřují to pohledy. Dolehly na nás obavy a rozpaky. Jako učedníci z evangelia ocitli jsme se náhle v neočekávané a zběsilé bouři. Uvědomili jsme si, že jsme na stejné lodi, všichni zranitelní a dezorientovaní, ale zároveň důležití a nezbytní, všichni jsme povoláni veslovat společně, všichni se potřebujeme navzájem těšit. Na této lodi... jsme všichni. Jako oni učedníci, kteří jedním hlasem a s úzkostí říkají: »Hyneme« (v.38), tak i my jsme postřehli, že nemůžeme jít každý dál na vlastní účet, nýbrž pouze společně. (...)

Bouře demaskuje naši zranitelnost a odhaluje falešné a povrchní jistoty, na kterých jsme vystavěli své programy a plány, zvyky a priority. Ukazuje nám, že jsme nechali usnout a opustili to, co živí, podporuje a posiluje náš život a naši komunitu. (...)

Bouří spadly masky oněch stereotypů, jimiž jsme zastírali svoje „ego“ ve stálé snaze o vlastní image, a znovu byla odhalena ona (požehnaná) sounáležitost, od níž se nelze odtrhnout: sounáležitost bratří.

»Proč se bojíte? Proč ještě nemáte víru?«. Pane, tvoje Slovo nás dnes večer zasáhlo a dotýká se všech. V tomto našem světě, který miluješ více než my, jsme se hnali vpřed plnou rychlostí a měli dojem, že jsme mocní a schopní všeho. Chtíví zisku, jsme se nechali pohltit věcmi a strhnout spěchem. Nezastavili jsme se na tvoje volání, neprocitli jsme tváří v tvář planetárním válkám a nespravedlnostem, neslyšeli jsme křik chudých i naší těžce nemocné planety. Vyzývavě jsme pokračovali a mysleli si, že budeme v nemocném světě navždy zdraví. Nyní, když jsme na rozbouřeném moři, tě prosíme: „Probud' se, Pane!“ (...)

Voláš nás, abychom se chopili tohoto času zkoušky jako času volby. Není to čas tvého soudu, ale našeho soudu: čas vybrat si mezi tím, na čem záleží, a tím, co pomíjí, oddělit to, co je nezbytné, od toho, co nezbytné není. Je to čas k opětovnému usměrnění běhu života vstříc Tobě, Pane, a vstříc druhým. A cestou můžeme hledět na mnohé naše příkladné druhy, kteří vprostřed strachu reagovali odevzdáním svého života. Tak působí moc Ducha, jež se vylévá a přetváří v odvážnou a velkodušnou odevzdanost. Život Ducha je s to vykoupit, docenit a ukázat, jak jsou naše životy spřádány a nesený obyčejnými lidmi, kteří jsou obvykle opomíjeni a nevyskytují se na titulních stranách novin a časopisů, ani na velkých přehlídkách nejnovějších show, ale nepochybně dnes píšící rozhodující události našich dějin: lékaři, ošetřovatelé a ošetřovatelky, zaměstnanci supermarketů, uklízečky, pečovatelky, dopravci, pořádkové síly, dobrovolníci, kněží, řeholnice a mnoho a mnoho dalších, kteří pochopili, že nikdo se nezachrání sám. Tváří v tvář utrpení, v němž se poměruje

opravdový rozvoj našich národů, objevujeme a zakoušíme Ježíšovu velekněžskou modlitbu: »ať všichni jsou jedno« (Jan 17,21). Kolik jen lidí denně prokazuje trpělivost a dodává naději, snaží se nerozsévat paniku, nýbrž sdílenou odpovědnost. Kolik otců, matek, prarodičů a učitelů ukazuje našim dětem nepatrnými všedními gesty, jak čelit a překonat krizi novým uzpůsobením zvyklostí, pozvednutím zraku a podnětem k modlitbě. Kolik lidí se modlí, obětuje a přimlouvá za dobro všech. Modlitba a tichá služba jsou naše vítězné zbraně. (...)

Pán nás uprostřed bouře interpeluje a vybízí, abychom vzbudili a aktivovali solidaritu a naději, jež jsou s to upevnit, podpořit a dát smysl těmto hodinám, kdy se zdá, že všechno ztroskotává. Pán se probouzí, aby probudil a oživil naši velikonoční víru. Máme kotvu: v Jeho kříži jsme byli spaseni. Máme kormidlo: v Jeho kříži jsme byli vykoupeni. Máme naději: v Jeho kříži jsme znovuzrozeni a obejmuti, aby nás nic a nikdo neoddělil od Jeho výkupné lásky. Uprostřed izolace, v níž trpíme nedostatkem přízně a setkání, zakoušíme nedostatek mnohého, slyšme ještě jednou zvěst, která je naší spásou: vstal z mrtvých a žije vedle nás. (...)

»Proč se bojíte? Proč ještě nemáte víru?« Drazí bratři sestry, z tohoto místa, které vypráví o skálopevné Petrově víře, chtěl bych dnes večer svěřit vás všechny Pánu na přímluvu Madony, Spásky jeho lidu, mořské hvězdy uprostřed bouře. Z této kolonády, která objímá Řím a svět, ať na vás sestoupí Boží požehnání jako útěchyplné objetí. Pán ať žehná světu, daruje zdraví tělu a útěchu srdci. Žádáš nás, abychom neměli strach. Naše víra je však slabá a jsme bázlivi. Ty však, Pane, nenechej nás napospas bouři. Zopakuj znovu: »Vy se nebojte« (Mt 28,5). A my, spolu s Petrem, »hod'me na Něj všechnu svou starost, vždyť Tobě na nás záleží« (srov. 1 Petr 5,7).